

Scris de srstanescu pe 25 ianuarie 2022, 11:01

Ultimatumul lui Putin

In ziua de 4 februarie, Vladimir Putin urmeaza sa aiba o intrevvedere cu omologul sau chinez Xi Jinping. Nu este greu de presupus cam ce vor discuta si cam ce vor decide cei doi in materie de strategie geopolitica. Pana atunci, noul tar de la Kremlin asteapta un raspuns scris la solicitarile sale din partea Statelor Unite si a Aliantei Nord-Atlantice. si se stie ce asteapta. La fel cum, in linii mari, se stie si ce asteapta China.

Vladimir Putin, in timp ce creste presiunea la granita Uniunii Europene, transformand Ucraina intr-un spectaculos teren de lupta psihologica, pentru moment, muta si in alte doua directii, care buimacesc literalmente Washingtonul. Pe de-o parte cere garantii scrise intr-un termen ultimativ democratiilor occidentale, cum ca aceasta parte a lumii, din care Romania face parte, va fi redesenata dupa modelul anterior anului 1997, iar pe de alta parte executa doua miscari de incercuire a Washingtonului. Prima este intarirea parteneriatului strategic cu China, inclusiv in domeniul militar, iar cea de-a doua este amenintarea care pare a se concretiza pe zi ce trece a dizlocarii unor trupe, cu tehnica militara cu tot, in coasta Statelor Unite. in Cuba si in Venezuela. Chiar si numai anuntarea ferma a acestor intentii este de natura sa schimbe aproape peste noapte harta geopolitica a lumii.

Este un ultimatum, pentru ca Putin asteapta ca Statele Unite si aliatii sai europeni sa se conformeze. Poate nu 100%. Poate ca a supralicitat lasand sa se inteleaga ca asteapta ca trupele NATO si tehnica militara NATO, ca trupele americane si tehnica de lupta americana sa fie retrase pur si simplu din Romania si Bulgaria. Poate ca pretentiile lui Putin nu merg atat de departe incat sa solicite eliminarea Romaniei si Bulgarei din Alianta Nord-Atlantica. Pentru ca, in definitiv, asta ar insemna revenirea la situatia anterioara anului 1997. Poate ca Putin solicita mai mult, pentru a obtine in final mai putin.

Care sunt totusi garantiile minime pe care Moscova le asteapta pentru a detensiona situatia internationala? Probabil abandonarea, printr-un angajament scris, a intentiei largirii aliantei NATO prin cooptarea Ucrainei, Georgiei si Republicii Moldova. si poate Kremlinul mai asteapta si o reducere semnificativa a efectivelor militare americane din Romania si Polonia si, respectiv, a tehnicii de lupta dizlocate in aceste state. Poate ca sperantele lui Putin merg chiar putin mai departe, el asteptandu-se ca, in final, daca negocierile vor fi dezghetate, sa obtina demontarea celor doua componente, din Romania si din Polonia, ale scutului antiracheta pe care, in ciuda asigurarilor repetate pe care le-a primit, il percepe ca pe o arma nu defensiva, ci ofensiva, indreptata impotriva Federatiei Ruse.

Cele de mai sus s-ar putea intampla doar daca purtam ochelari de cal si ne incapatanam sa privim intr-o singura directie. Daca largim orizontul analizei, am putea eventual descoperi ca, de fapt, intentiile lui Vladimir Putin, pe cale de a fi materializate, se concentreaza intr-o cu totul alta directie. Care ar fi aceasta directie? Un parteneriat consolidat militar cu China, care sa transforme Statele Unite, din cel mai puternic jucator global, intr-un jucator secund, ar putea fi un asemenea obiectiv. Iar parteneriatul cu China, mai ales cel de natura militara, presupune indiscutabil ca o conditie prealabila o demonstratie nemaivazuta pana acum de forta si de autoritate a Kremlinului in raport cu Washingtonul. Iar demonstratia tocmai are loc. si ar putea fi intregita prin incercuirea Statelor Unite fix dupa modelul aplicat Federatiei Ruse de Statele Unite si Alianta Nord-Atlantica. La fel cum acestea s-au plasat in coasta Federatiei Ruse, prin consolidarea flancului estic NATO si pomparea de ajutoare, inclusiv militare, intr-o Ucraina ostila Moscovei in prezent, si noua Rusie a lui Putin, utilizand fix aceleasi argumente, se poate plasa in coasta Statelor Unite, acordand o masiva asistenta militara Cubei si Venezuelei.

Nu este deloc exclus ca, la capatul acestui proces, cu sau fara negocieri, sa asistam la o resetare de facto a raporturilor de forte din lumea in care traim. si, in incheiere, vreau sa subliniez faptul ca nu-mi iese din cap o intrebare: oare de ce, in urma cu cateva ore, cand Joe Biden a organizat o videoconferinta cu liderii europeni, a omis Romania? Adica chiar statul cu care Washingtonul pretinde ca are un parteneriat strategic consolidat? Consolidat exact in masura in care este consolidat si cu Polonia, al carui reprezentant a fost totusi prezent si consultat pe parcursul videoconferintei. Sa nu se fi sculat din somn la timp presedintele Klaus Iohannis?

ADRESA: <http://crct.ro/nz3v>